

anden Maade end Heste, Røer og Faar, de ere mere farlige for den offentlige Fred end andre Huusdyr og kunne paa ingen mulig Maade sammenlignes med disse. Jeg troer derfor, at der fra dette Standpunkt, naar man nemlig gaaer ud fra, at man skal bestatte alle Huusdyr tilligemed Hundene eller lade være at bestatte dem, ikke lader sig anføre nogen Betragtning, som holder Stik ligeoverfor den anden Betragtning, at Hundene som bekjendt angribe Foll og meget hyppigt forstyrre de Væisfarendes Fred paa offentlige Veie og Stier, medens det er meget sjældent, at dette skeer af andre Huusdyr.

Klein: Jeg skal kun bemærke, at der vel, som det allerede er steet, kan gjøres forskjellige Indvendinger mod det Lovforslag, som her ligger for. Jeg skal imidlertid ikke dvæle videre derved, men kun henlede Opmærksomheden paa et Punkt foruden det allerede omtalte, hvor det rigtignok forekommer mig, at det vilde være heldigt, om der blev foretaget Forandring. Det er Begyndelsen af § 5. Der gives der en Forklaring over, hvad der skal anses for at være en herreløs Hund, en Forklaring, som jeg rigtignok troer ikke kan holde Stik: „Enhver løsgaaende Hund, der ikke er forshynet med Tegn og ikke er i Følge med en Person, der vedkjender sig Eiendomsretten til den, betragtes som herreløs.“ Naar altsaa en Hund uden Tegn er i Følge med sin Herres Tjener, maa den efter denne Forklaring betragtes som herreløs; thi Tjeneren kan jo ikke vedkjende sig Eiendomsretten til Hundens. Hvad der imidlertid forekommer mig at være det Væsentlige ved dette Lovudkast, er, at der er kommet ligesom nogen Uklarhed ind i det med Hensyn til, hvad der egentlig skal anses for Hensigten med det. Jeg kan i saa Henseende fatte mig meget kort, da dette Punkt allerede er fremhævet af de to ærede Medlemmer for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madson) og Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen). De ærede Medlemmer gjorde opmærksom paa, at det synes, som om Udcastet ganske har stiftet Charakter ved den Behandling, som det er undergaaet i det andet Thing, saa at man fristes til at opløse det Spørgsmaal, om

Lovforslaget, som det nu er affattet, har det Niemed at skaffe Communerne en vis Indtægt, eller om Niemedet er at træffe Forholdsregler mod de uheldige Følger, der kunne flyde af et for stort Hundehold og af at lade Hundene have Lov til at streife omkring uden at være under Opsigt. Da Lovforslaget kom til det andet Thing fra Regjeringen, var det sidstnævnte Niemed vistnok det, som væsentligt var tilfigtet; som Lovforslaget nu foreligger os, seer det derimod ud, som om Opgaven væsentligt var den at skaffe Communerne en Indtægt. Beløbene skulle tilflyde Communekassen, og Sogneforstanderskaberne faae i Hovedsagen Afgjørelsen af det Spørgsmaal, hvor stor Afgiften skal være, og det lægges i deres Haand at nedsætte Afgiften bethdeligt og endog saa estergive den aldeles for en stor Deel Hunde. Dette forekommer mig ikke heldigt. — Der har mellem forskjellige ærede Medlemmer, som naturligviis have langt større Kjendskab til disse Forhold, end jeg kan have, viist sig stor Uenighed om, hvorvidt det virkelig kan siges, at man skal bestytte Hundene paa Landet, eller om de tage saaledes Overhaand, at der er Anledning til at træffe særlige Foranstaltninger imod dem. Denne Uenighed har vistnok sin naturlige Forklaring deri, at Forholdene ere forskjellige paa de forskjellige Steder; men dette synes naturligen at lede til at ordne Sagen paa den Maade, at man gjør det muligt at træffe forskellige Forholdsregler paa de forskellige Steder, efter som Trangen er paa ethvert Sted. Det forekommer mig, at, hvis man vil vende tilbage til Hovedtanken i Regjeringens Udcast, som ikke var at skaffe Communerne en Indtægt, men at træffe Forholdsregler mod løsgaaende Hunde og de uheldige Følger, der kunne flyde af deres Antal, skulde man hellere give det i Communalbestyrelsernes Magt at lægge, i alt Fald med Approbation eller Billigelse fra Justitsministeriets Side, en Skat paa Hundene eller træffe andre Foranstaltninger, forsaavidt det i enkelte Communer virkelig maatte være Tilfældet, at de have taget saaledes Overhaand, at de have gjort Skade, men derimod mener jeg, at man ikke skulde gjøre det til en almindelig Foranstaltning. Jeg vilde ligesom de tvende ærede